

Teospraak, gehouden in de rouwdienst, voorafgaande aan de begrafenis van br. G.F.Lammers op 14 April 1969 te Varsseveld.

Gezongen werd: Ps. 42:7- na de Schriftlezing uit Johannes-14. 2 Cor. 4 en 5: Ps. 103:7,9. Daarna lezing van enkele verzen uit Johannes 14.

Geachte zr. Lammers en fam. ,brs en zrs. in Christus,

Als er één situatie is, waarin ik er bijzonder dankbaar voor ben "dienaar van het Woord" te zijn, dan is dat wel bij een begrafenis: dus ook nu. Want wanneer ik hier met mijn eigen woorden, met mijn eigen boodschap zou moeten komen dan zou ik er de voorkeur aan willen geven niets te zeggen en met u stil te zijn, want hij die u liefhad ~~is~~ is niet meer. Hoewel reeds gedurende langere tijd het einde zich duidelijk aankondigde (weken en zelfs maanden van spanning en zorg liggen achter u) : hij wàs er toen nog, er kon nog iets voor hem gedaán worden en u kon nog voor hem zorgen- en u hebt dat ook met veel liefde mogen doen, maar dat is nu onherroepelijk voorbij- en dat betekent verdriet, gemis, rouw- en iedereen van u beleeft de bittere pijn van deze radicale scheiding op eigen wijze: wie zal dat onder woorden kunnen brengen? Wat halen wóórden nu ~~no~~ nog uit?

In dat onherroepelijk-definitieve-waar niemand meer helpend kan ingrijpen, waar iedereen zich zo machteloos, wat zal daarin nog gezégd kunnen worden? In echt verdriet blijven mensen moeilijke troosters: dan hebben ze echt niet zoveel te vertellen...

Is er iets, dat werkelijk TROOST-STEUN-HOUVAST kan geven- een zekerheid voor het leven maar dan ook in het aangezicht van de dood?

Ik mag u vanmiddag doorgeven de TROOST van het eeuwig-kevende Woord van onze God, de troost ~~WA~~ van de Here Jezus Zelf, Die midden op een kerkhof- bij het graf van zijn gestorven vriend- tegen een verdrietige vrouw heeft gezegd: "Ik ben de OPSTANDING en het LEVEN!. WIE in ~~mij~~ MIJ gelooft zal ~~leven~~ ~~leven~~, ook al is hij gestorven..." Jezus kòn dat zeggen: want hij was niet alleen de man van de grote wóórden, maar ook van de grote dáden! HIJ heeft de stenen van zijn eigen graf stukgebroken... en toen brak HIJ in principe ook de stenen van ándere graven stuk.

HIJ heeft de doodspoort van binnenuit geopend: Hij is er Zelf als eerste doorgedaan, maar daarbij blijft het niet.... Achter Hem aan volgen allen, die aan Hem verbonden zijn: "Op Uw Woord, ~~o~~ o leven van ons leven, werpen wij het doodskleed af". In het geloof mogen we het zo zien en zeggen: met Hem gestorven-begraven, maar dan ook : opgewekt en in de Hemel gezet!

Wat Jezus gedaan heeft, heeft Hij altijd voor ánderen gedaan. Hij heeft ook altijd aan andren gedàcht-zelfs op moeilijke momenten!

We kunnen ons zo goed voorstellen, dat de discipelen-toen Jezús gesproken had over het naderende afscheid-helemaal in de war zijn-ze begripen er niets van.

Er zweeft een angstige vraag tussen Johs. 13 en 14: wat wil Jezus eigenlijk- wat is Zijn bedoeling? Zal Hij sterven- en zal Petrus Hem vaarwel zeggen? Wat moeten ze beginnen als Hij er niet meer is? Hun steun, hun vertrouwensman, hun leidsman- bij Wie ze zich veilig wisten... is dan alles afgelopen?

Als Jezus de kring rondkijkt, stroomt een zee van ontferming door Zijn hart en dan zegt HIJ: "Uw hart worde niet ontroerd! Wees maar niet bang- voor een ontreddert is geen reden in Mijn omgeving!

Let wel: Jezus zegt dat vlak voor het kruislijden. Dan denkt Hij niet aan Zichzelf, maar aan de Zijnen! Dan zegt Hij: "Wees maar niet onrustig en voel je niet hopeloos- Mijn heengaan is niet het einde, geen treurige afloop, maar een nieuw begin. Onthoud dat Ik aan u blijf denken in liefde, dat Ik de band met u aanhoud- dat Ik voor u blijf werken". Dat is de grote geruststelling: er is en blijft ~~uitzicht~~ UITZICHT! De discipelen moeten het oog gericht houden op Jezus als de Zoon van God, in Hem geloven als de Redder van hun leven. Ze zullen nog heel wat te verduren krijgen aan tegenstand, verdrukking en vervolging. Ze zullen het alleen kunnen ~~ver~~^{uit}houden, ze zullen zo alleen de dood rustig onder ogen kunnen zien, als ze vast blijven vertrouwen dat Jezus is heengegaan om hun een plaats te bereiden. Waar? Jezus zegt: In het Huis van Mijn Vader met vele woningen". Machtig is dat!

Wat de hemel is en ~~wat~~^{hoe} de hemel precies is, weet ik niet. Ik weet alleen, dat Hij het Vaderhuis is. Dat VADER daar is en ZIJN Zoon en dat alle door hem aangenomen kinderen daar eens "thuis" komen, totdat de werkelijkheid van de hemel ook op de aarde ~~ook-op-de-aarde~~ zichtbaar zal worden en iedereen eeuwig zal leven en het er niet meer zal zijn: verdriet, ziekte, zonde, de dood.

Wat een vriendelijk woord, dat echt het ontroerde hart tot rust kan brengen: VADERHUIS! Dat wacht aan de overzijde van het graf en geen totale vernietiging en verschtikking, geen onbekend land... maar een Vaderhuis en dat is ook het huis van de ~~vader-van~~^{kinderen} ~~de-kinderen~~ van de Vader: een plaats van RUST. "Van moeiten rusten zij". Een plaats van volmaakte liefde en geluk. ~~Stree~~ stralend en rijk leven, volheid van zegen. Voor wie?

Mensen die op het offer en heel het werk van de Here Jezus ja en amen hebben gezegd, die niets anders konden zeggen: "Here, U weet alles ja ook van mijn schuld en tekort, maar U weet toch ook dat ik U liefheb.."

En dat is het waarop het aankomt, war voor br. Lammers alles beslissend was en waarop het voor ons allen aankomt: liefde tot en vertrouwen op Jezus. Als u Hem blijft vertrouwen op uw weg door het leven dan behoeft u niet bang te zijn dat er voor u geen woning is in het Vaderhuis! Want Jezus is juist heengegaan om daar plaats te bereiden, om het recht op een plaats daar te verwerven en om de hemel te maken tot een plaats waar mensen zich echt, Hé hélemaal kunnen thuisvoelen. Wie anders dan de Here Jezus kan de poort voor ons zondige mensen open maken? Zij die op Hem vertrouwden zullen merken dat ze niet komen als ongevraagde, onwelkome gasten: ze zullen zich direct thuisvoelen, omdat er kennelijk op hen gerékend was. "En mij, hiertoe door u bereid opnemen in Uw heerlijkheid!" Ook de plaats voor br. Lammers was klaar, afgelopen donderdag- Jezus zei: Kom nu maar...

En zo met Jezus te zijn is het beste- dat is het hoogste: te zijn waar Hij is. De middelaar van verzoening en van vereniging met God. Dat is de hemel; door niets meer gehinderd dicht bij Hem te zijn -- tot de jongste dag- de GROTE MORGEN en het vaderhuis helemaal vol is en de hemel op aarde is.

"Uw hart worde niet ontroerd" Jezus maakt het werk voor de zijnen helemaal af, via Vaderhuis, Pinksteren en Wederkomst! Als het anders was- géén werkelijkheid, maar een wensdroom, een ~~y- een-~~illusie, als het ~~alleet~~ alleen zo maar léék- dan zou Hij het gezegd hebben! Maar nu ligt alles vast in Hem! Daar kunt u van opáán- daar mag u op rékenen!

Brs. en zrs: ook u weet de weg!.U en ik : we mogen kennen de Getrouwe Die ons heeft liefgehad: Jezus - de weg naar het vaderhart en vaderhuis .

Gelóóft u dat? En wordt er van dat geloof in uw leven wat zichtbaar?
 Een mens gaat naar zijn eeuwig huis... we zijn vandaag weer dichterbij onze bestemming gekomen. Zijn we onderweg.. achter Jezus aan?
 Hij is de enige goede weg die naar het doel voert. Een gebaande weg: Hij heeft alles volbracht- al onze schuld betaald. We zijn van Vader weggelopen- maar Hij wacht: en er is een weg terug.. naar Huis!
 Een betrouwbare weg: hij kan de grootste zondaar dragen. Wie er in geloof opgaat komt zeker thuis. Wees er maar niet bang voor.

Neen, niet altijd is het een mens gegeven om rustig te denken aan wat toch ook eens komt: het sterven- een kist- de begravenis- Dat is het zichtbare dat ons verwarren kan. Vandaag br. Lammers- en wie volgt?

Maar weet u wat het heerlijke is, als deze vraag ons bezig houdt: dit alleen kan ons rustig maken: "Uw hart worde niet ontroerd- geloof in God, ~~Ge~~ geloof ook in Mij"- dan zult u nooit teluergesteld worden.

Dat is de blijvende troost uit het woord van God: en die welft zich als een BOOG van TROUW boven alle dreiging ~~en~~ en verdriet. Het blijft wáár: Jezus is ook voor ons vandaag de Opstanding en het Leven- de Weg naar het Vaderhuis! Komt reisgenoten: 't hoofd omhoog!

Amen.

Hierna werd gezongen: Ps. 73:12, 13 (o.ber.)

Na het gebed: Gez. 93 (Nooit kan het geloof te veel verwachten).